

vonnis

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel - voorzieningenrechter
Zittingsplaats Den Haag

zaaknummer / rolnummer: C/09/476861 / KG ZA 14-1334

Vonnis in kort geding van 9 januari 2015

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
VENTRACO CHEMIE B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. M.H. Hamberg te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
VAN WEEZENBEEK SPECIALTIES B.V.,
gevestigd te Heerhugowaard,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. A.E. Heezius te Amsterdam.

Partijen zullen hierna Ventraco en VWS genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 18 november 2014 met producties 1 tot en met 9;
- de bij brief van 5 december 2014 ingebrachte akte overlegging producties 1 en 2 zijdens VWS;
- de bij brief van 11 december 2014 ingebrachte akte overlegging productie 3 zijdens VWS;
- de akte houdende voorwaardelijke eis in reconventie van VWS van 15 december 2014;
- de bij brief van 17 december 2014 door Ventraco ingebrachte productie 10;
- de proceskostenopgaven van beide partijen van 18 december 2014;
- de mondelinge behandeling gehouden op 19 december 2014 en de ter gelegenheid daarvan overgelegde pleitnota's van partijen.

1.2. Ter zitting heeft Ventraco gevorderd dat de voorzieningenrechter dezelfde dag bij mondeling vonnis een voorlopige voorziening zou treffen voor de periode totdat schriftelijk vonnis zou worden gewezen. Ventraco had deze eisvermeerdering niet voor de zitting aangekondigd. VWS heeft bezwaar gemaakt tegen de eisvermeerdering. De voorzieningenrechter heeft dat bezwaar gehonoreerd. De eiswijziging werd in strijd met de

goede procesorde geacht omdat VWS zich niet op deze eisvermeerdering had kunnen voorbereiden.

1.3. Daarnaast heeft Ventraco ter zitting ook haar eis vermeerderd voor het schriftelijk te wijzen vonnis. VWS heeft ook tegen die eisvermeerdering bezwaar gemaakt. Op dat bezwaar zal hierna, bij de beoordeling, worden beslist.

1.4. Ter zitting is vonnis bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. In een eerdere kort geding procedure tussen partijen heeft deze voorzieningenrechter vonnis gewezen op 5 september 2014¹ (hierna: ‘het vonnis van 5 september’). Daarin is Ventraco in conventie onder meer verboden:

“7.1. verbiedt Ventraco om, met ingang van twee dagen na betekening van dit vonnis, indirect inbreuk te maken in Nederland op het octrooi NL-C 2002442, in het bijzonder door het aanbieden of leveren van RheoFalt HP-EM voor toepassing van de geoctrooieerde werkwijze, op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere overtreding van dit verbod, te vermeerderen met een dwangsom van € 5.000,- per dag dat een overtreding voortduurt, met een maximum van € 150.000,-”

Ventraco heeft geen hoger beroep tegen het vonnis van 5 september ingesteld.

2.2. VWS heeft het vonnis van 5 september op 9 september 2014 aan Ventraco betekend. In het betekeningsexploot heeft de deurwaarder aan Ventraco bevel gedaan:

“om aan de inhoud van de betekende titel te voldoen en mitsdien:

- 1. het gerekwireerde VERBODEN, om met ingang van twee weken na heden, indirect inbreuk te maken in Nederland op het octrooi NL-C 2002442, in het bijzonder door het aanbieden of leveren van RheoFalt HP-EM voor toepassing van de geoctrooieerde werkwijze, zulks op straffe van een dwangsom ad € 10.000,00 voor iedere overtreding van dit verbod, te vermeerderen met een dwangsom ad € 5.000,00 per dag dat een overtreding voortduurt, met een maximum van € 150.000,00;*

- 2. (...)”*

[onderstreping toegevoegd door Vzr]

2.3. Bij exploot van 19 september 2014 heeft de deurwaarder aan Ventraco aangezegd dat de in 2.2 geciteerde termijn van twee weken in het betekeningsexploot van 9 september 2014, een verschrijving was en dat bedoeld was twee dagen. In het exploot van 19 september 2014 is tevens aangezegd dat Ventraco dwangsommen heeft verbeurd.

2.4. Op 24 september 2014 heeft de deurwaarder aan Ventraco aangezegd dat Ventraco dwangsommen heeft verbeurd ter hoogte van €70.000,- ten gevolge van overtreding van onderdeel 7.1. van het vonnis van 5 september op 12 september 2014 en op de daaropvolgende twaalf dagen.

¹ ECLI:NL:RBDHA:2014:12203

2.5. Op 17 oktober 2014 heeft de deurwaarder Ventraco bevolen verbeurde dwangsommen ter hoogte van €110.000,- binnen twee dagen te betalen, bij gebreke waarvan VWS over zou gaan tot executie.

2.6. VWS heeft beslag gelegd op de bankrekening van Ventraco en heeft dat beslag op of omstreeks 18 december 2014 geëxecuteerd voor een bedrag van circa €75.000,-.

2.7. Op 12 september 2014 bevatte de website www.ventraco.nl van Ventraco de volgende informatie:

2.7.1. een Nederlandstalige pagina over het product 'RheoFalt HP-EM – Vernieuwde versie'. Op deze pagina is onder meer vermeld: 'ga snel naar' met daaronder een link naar een 'Product Brochure'. De link leidt de bezoeker naar een Engelstalige publicatie met de titel 'RheoFalt HP-EM';

2.7.2. Een Engelstalige pagina over het product 'RheoFalt HP-EM' van Ventraco. Op deze pagina is eveneens een link naar 'Product Brochures' opgenomen, die de bezoeker leidt naar de in 2.7.1 beschreven publicatie.

2.7.3. een Nederlandstalige pagina met de titel 'Brochures/Publicaties' en een vergelijkbare Engelstalige pagina, waarop het in 2.7.1 genoemde document met de titel 'RheoFalt HP-EM' openbaar wordt gemaakt. Het document kan tevens gedownload worden;

2.7.4. Een pagina waar het Engelstalige *safety data sheet* van het product RheoFalt HP-EM wordt geopenbaard en te downloaden is.

2.8. Van Weezenbeek International B.V., de enig aandeelhouder van VWS, is houder van het op 22 januari 2009 aangevraagde Nederlandse octrooi met aanvraagnummer 2002442, voor een werkwijze voor het verjongen van een bitumen bevattende samenstelling. Het octrooi met nummer NL-C 2002442 is ongewijzigd verleend op 26 juli 2010 (hierna: 'het octrooi'). Van Weezenbeek International B.V. heeft VWS last en volmacht verstrekt om het octrooi te handhaven jegens Ventraco.

3. Het geschil in conventie

3.1. Ventraco heeft bij dagvaarding - samengevat - gevorderd dat de voorzieningenrechter, uitvoerbaar bij voorraad,

- I. VWS veroordeelt de executie van de aangezegde dwangsommen te staken en gestaakt te houden en/of alle executiehandelingen ten nadele van eiseres uit dien hoofde na te laten en/of ongedaan te maken c.q. te herstellen, op straffe van een dwangsom;
- II. op grond van artikel 611d Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) de aangezegde dwangsommen a) primair opheft, dan wel b) subsidiair matigt;
- III. VWS veroordeelt in de volledige kosten van het geding op grond van artikel 1019h Rv.

3.2. Ventraco legt aan haar vorderingen het volgende ten grondslag. Ventraco heeft vóór 12 september 2014 volledig voldaan aan het vonnis van 5 september. Zij heeft na die datum ook het in onderdeel 7.1 van het vonnis van 5 september opgenomen verbod niet overtreden. Ventraco biedt het product RheoFalt HP-EM uitsluitend nog buiten Nederland

aan en biedt in Nederland een vernieuwd product aan dat geen inbreuk maakt op het octrooi. Aanvankelijk noemde zij dat product 'RheoFalt HP-EM vernieuwde versie' maar inmiddels heet dat product 'RheoFalt AM'. Ventraco heeft dus geen dwangsommen verbeurd. Door desalniettemin dwangsommen aan te zeggen en tot executie over te gaan, maakt VWS misbruik van bevoegdheid in de zin van artikel 3:13 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW). Daarnaast beroept Ventraco zich op de in artikel 611d Rv geboden mogelijkheid tot opheffing, opschorting of matiging van dwangsommen door de rechter, omdat er sprake is van een onmogelijkheid tot nakoming van de hoofdveroordeling. Van haar kunnen in redelijkheid niet meer inspanningen tot nakoming worden vereist, aldus Ventraco.

3.3. VWS voert gemotiveerd verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. Het geschil in reconventie

4.1. VWS vordert voorwaardelijk, voor zover Ventraco in conventie niet ontvankelijk wordt verklaard of haar vorderingen worden afgewezen - samengevat - dat Ventraco bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis, bij overtreding van het onder 7.1 van het vonnis van 5 september gewezen verbod, verdere dwangsommen zal verbeuren tot een maximum van €1.250.000,-, met veroordeling van Ventraco in de volledige proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv.

4.2. VWS legt aan haar voorwaardelijke vordering ten grondslag dat Ventraco inmiddels tot het maximum van €150.000,- dwangsommen heeft verbeurd, zodat het verbod haar werking heeft verloren. Ventraco biedt volgens VWS echter nog steeds een product aan dat inbreuk maakt op het octrooi waarvoor in het vonnis van 5 september een verbod is gegeven, zodat VWS recht en belang heeft bij een verhoging van het maximum van de dwangsommen.

4.3. Ventraco voert gemotiveerd verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. De beoordeling in conventie

Bevoegdheid

5.1. Voor zover de vorderingen zijn gegrond op artikel 611d Rv is de voorzieningenrechter van deze rechtbank relatief bevoegd, omdat de in het geding zijnde dwangsom door deze rechtbank is opgelegd. Voor zover de vorderingen zijn gegrond op artikel 438 Rv is de voorzieningenrechter van deze rechtbank relatief bevoegd op grond van artikel 110 Rv, nu VWS is verschenen en die bevoegdheid niet heeft bestreden.

Eisvermeerdering

5.2. Ventraco heeft ter zitting verklaard haar eis te willen vermeerderen door aan onderdeel II van het petitum toe te voegen:

“althans de executie van de aangezegde dwangsommen schorst totdat in een bodemprocedure op de voornoemde vordering is beslist, onder bepaling dat de

voorziening komt te vervallen indien Ventraco niet binnen 2 maanden na heden een bodemprocedure aanhangig heeft gemaakt”

“VWS veroordeelt om binnen 2 dagen na betekening van het vonnis de reeds geëxecuteerde dwangsommen aan Ventraco terug te betalen dan wel daartoe afdoende zekerheid te stellen, zo mogelijk op straffe van een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen dwangsom”.

5.3. VWS heeft bezwaar gemaakt tegen die eiswijziging omdat die niet voorafgaand aan de zitting was aangekondigd en van VWS niet gevergd kon worden dat zij daarop onvoorbereid ter zitting zou reageren. Volgens VWS was door de mondelinge eisvermeerdering onduidelijk welke eis er precies voorlag.

5.4. De voorzieningenrechter honoreert dit bezwaar. Het procesreglement kort gedingen rechtbanken civiel/familie bepaalt² dat een eisvermeerdering zo spoedig mogelijk en bij voorkeur voor de zitting schriftelijk aan de wederpartij wordt medegedeeld. Niet valt in te zien waarom Ventraco haar eisvermeerdering niet voor de zitting aan VWS had kunnen aankondigen. Deze eiswijziging is immers niet ingegeven door de executiehandelingen van VWS daags voor de zitting. Bovendien is niet geheel duidelijk hoe Ventraco haar eis wil wijzigen, nu zij twee aparte alinea's aan onderdeel II van haar petitum wil toevoegen. Onduidelijk is hoe de laatste alinea zich tot de eerste alinea en de eerste zin van onderdeel II verhoudt: gelden ze cumulatief of alternatief, primair of subsidiair? Ventraco had dit duidelijk kunnen maken door haar nieuwe eis in zijn geheel uit te schrijven en/of nader toe te lichten, maar heeft dat nagelaten. Onder deze omstandigheden kon van VWS niet gevergd worden dat zij onvoorbereid op de eisvermeerdering zou reageren en is die eiswijziging in strijd met de goede procesorde. De rechtbank gaat derhalve uit van de in 3.1 beschreven eis in conventie.

Spoedeisend belang

5.5. VWS bestrijdt dat Ventraco een spoedeisend belang heeft bij haar vorderingen. Dit verweer wordt van de hand gewezen. Gelet op de aanzegging van executiemaatregelen door VWS en de daadwerkelijke uitvoering van executiemaatregelen, heeft Ventraco een spoedeisend belang bij haar vorderingen. Ter beoordeling ligt niet voor een incassovordering, zoals VWS stelt, maar (kort gezegd) de vraag of VWS de uitvoering van executiemaatregelen dient te staken omdat Ventraco geen dwangsommen verschuldigd is. Uit de aard der zaak is dat spoedeisend.

Heeft Ventraco het verbod overtreden?

5.6. De voorzieningenrechter stelt het volgende voorop. In een executiegeschil waarbij het erom gaat of dwangsommen zijn verbeurd omdat een verbod is overtreden, heeft de rechter niet tot taak de in het eerdere vonnis besliste rechtsverhouding opnieuw te beoordelen, maar dient hij zich ertoe te beperken de ter uitvoering van het veroordelend vonnis verrichte handelingen te toetsen aan de inhoud van de veroordeling zoals deze door uitleg moet worden vastgesteld. Daarbij dient de rechter doel en strekking van de

² In onderdeel 11.1

veroordeling tot richtsnoer te nemen in dier voege dat de veroordeling niet verder strekt dan tot het bereiken van het daarmee beoogde doel.³ Met betrekking tot veroordelingen die een ge- of verbod in algemene bewoordingen bevatten worden dwangsommen slechts verbeurd indien in redelijkheid niet kan worden betwijfeld dat van een niet naleven van de veroordeling sprake is.⁴

5.7. In het kort geding dat heeft geleid tot het vonnis van 5 september heeft VWS zich als eiseres in conventie op het standpunt gesteld dat Ventraco inbreuk maakte op het octrooi. In het vonnis van 5 september is voorlopig geoordeeld dat Ventraco indirecte inbreuk op het octrooi maakte door het aanbieden van een verjongingsadditief voor bitumen onder de naam 'RheoFalt HP-EM'. Op grond van dat oordeel is het verbod in 7.1 van het vonnis van 5 september toegewezen. Gelet daarop dient het verbod aldus te worden uitgelegd, dat het wordt overtreden indien Ventraco naar Nederlands octrooirecht indirect inbreuk maakt op het octrooi. Gelet op het feit dat VWS ook een Europese octrooiaanvraag heeft gedaan, is ter voorkoming van misverstanden in het dictum toegevoegd dat het moest gaan om een inbreuk in Nederland. Die toevoeging vormt in de onderhavige zaak echter geen wezenlijke beperking, nu het gaat om inbreuk op een Nederlands octrooi met gelding in Nederland, Curaçao en Sint Maarten.

5.8. Partijen strijden onder meer over de vraag of het openbaar maken van de in 2.7.1 en 2.7.3 bedoelde publicatie met de titel "RheoFalt HP-EM" aangemerkt kan worden als een overtreding van het opgelegde verbod. In die publicatie wordt op wervende wijze informatie verstrekt over het product RheoFalt HP-EM. Dat blijkt onder meer uit het feit dat het gaat om een brochure opgemaakt in kleur en voorzien van foto's. Ook de aansporing "*ga snel naar*" op de website van Ventraco duidt op een wervende functie van de publicatie. Het publiceren van de brochure over het product RheoFalt HP-EM kan dan ook worden aangemerkt als aanbieden in octrooirechtelijke zin. Daarbij is niet van belang dat dat aanbod na ingang van het verbod niet meer tot handelstransacties heeft geleid. In het vonnis van 5 september is geoordeeld dat Ventraco met het aanbieden van het product RheoFalt HP-EM in Nederland een indirecte inbreuk maakt op het octrooi op grond van artikel 73 ROW. Ventraco heeft daarmee dus het verbod overtreden. Dat deze publicatie op de website een vorm van aanbieden is die in strijd is met het verbod, kon in redelijkheid ook niet worden betwijfeld door Ventraco.

5.9. Ventraco heeft de Engelstalige webpagina's van haar website over het product RheoFalt HP-EM met ingang van 12 september 2014 niet gewijzigd. Zij is dat product op het Engelse deel van de website blijven aanbieden. VWS heeft ook dwangsommen aangezegd voor die handeling, waarmee Ventraco volgens VWS eveneens het verbod overtreedt. Ventraco bestrijdt dat het aanbieden van het product RheoFalt HP-EM op de Engelstalige pagina's een overtreding van het verbod vormt, omdat daarmee volgens haar geen sprake is van aanbieden of leveren van het product gericht op het Nederlandse publiek. Daardoor is er geen sprake van aanbieden in Nederland, aldus Ventraco.

5.10. Zoals hiervoor overwogen, dient bij de uitleg van het verbod te worden gekeken naar de vraag of deze handelwijze naar Nederlands octrooirecht een inbreuk op het octrooi

³ HR 15 november 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE9400

⁴ HR 19 januari 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ0431

vormt. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan daaraan in redelijkheid niet worden getwijfeld. Het aanbod is gedaan door het in Nederland gevestigde Ventraco, via haar website onder het *toplevel domain* '.nl'. In het Engelstalige deel van de website heeft Ventraco Nederlandse contactgegevens vermeld: een adres en telefoonnummer in Nederland. Dit alles duidt er op dat de website *mede* op het Nederlandse publiek is gericht. In Nederland gevestigde afnemers zullen de Engelse taal voldoende machtig zijn om de Engelstalige webpagina's van Ventraco te begrijpen. Het feit dat de betreffende pagina's in het Engels zijn opgesteld, brengt dan ook niet mee dat die pagina's zich niet mede richten op Nederland. Ook het feit dat er internationale kengetallen bij het telefoon- en faxnummer zijn genoemd en er buitenlandse referentieprojecten zijn vermeld, zullen de bezoeker niet duidelijk maken dat het aanbod van RheoFalt HP-EM niet (mede) gericht is op toepassing in Nederland. Uit de door VWS overgelegde zoekresultaten van Google blijkt bovendien dat Nederlandse afnemers via die zoekmachine gemakkelijk op de Engelstalige pagina's van de website van Ventraco terecht kunnen komen. Het feit dat er ook een Nederlandstalig deel van de website van Ventraco bestaat, staat daar niet aan in de weg.

5.11. Ventraco heeft in dit verband gewezen op de jurisprudentie van het Hof van Justitie EU in de zaken Pammer en Alpenhof⁵. Nog los van het feit dat die jurisprudentie gaat over het vraagstuk van internationale bevoegdheid, leidt overeenkomstige toepassing van de daar genoemde criteria op de onderhavige (materiële) inbreukvraag niet tot een ander oordeel. In tegendeel: uit de website en algemene activiteiten van Ventraco blijkt voor de bezoeker dat Ventraco van plan is om handel te drijven met afnemers in Nederland. Ventraco is blijkens haar website immers een vanuit Nederland opererende onderneming, terwijl haar Engelstalige website niet de indruk wekt dat zij zich uitsluitend richt op andere landen.

5.12. Ventraco heeft voorts betoogd dat het haar vrij staat het product RheoFalt HP-EM buiten Nederland te verhandelen en dat zij daar dan ook reclame voor moet kunnen maken. Dat is op zich juist, maar dat neemt niet weg dat zij het product heeft aangeboden op een wijze waarbij die door een Nederlandse bezoeker zal worden opgevat als mede op hem gericht. Zoals VWS terecht heeft gesteld, had Ventraco dit bijvoorbeeld kunnen voorkomen door bij dat aanbod duidelijk te vermelden dat Ventraco het product niet aanbiedt voor toepassing in Nederland omdat (voorlopig is geoordeeld dat) er octrooi van een derde op rust.

5.13. Uit het voorgaande volgt dat het aanbieden van RheoFalt HP-EM op het Engelstalige deel van de website van Ventraco eveneens een overtreding van het verbod vormt.

5.14. Ventraco heeft subsidiair aangevoerd dat zij tot en met 23 september 2014 geen dwangsommen kan hebben verbeurd omdat de deurwaarder bevel heeft gedaan om binnen twee weken te voldoen aan het verbod, in plaats van twee dagen. Dat standpunt is onjuist. Op grond van artikel 611a lid 3 Rv is voor het verbeuren van dwangsommen die in een vonnis zijn opgelegd slechts vereist dat de uitspraak is betekend. Op 9 september 2014 is het vonnis aan Ventraco betekend. In dat vonnis is een termijn van twee dagen opgenomen. Ongeacht de inhoud van het bevel van de deurwaarder, is de door de deurwaarder betekende

⁵ HvJ EU 7 december 2010, ECLI:EU:C:2010:740

maar door de voorzieningenrechter opgelegde dwangsom dan ook van kracht geworden na verloop van de in het vonnis bepaalde termijn.

5.15. Ventraco heeft niet gesteld dat bij haar het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat VWS dwangsommen die eerder dan twee weken na betekening zouden worden verbeurd, niet zou executeren. Ter zitting heeft Ventraco juist benadrukt dat zij alles in het werk heeft gesteld om zich te houden aan de termijn van twee dagen. Zij is er kennelijk zelf ook van uit gegaan dat zij voor 12 september 2014 aan het verbod moest voldoen. Ventraco is dus niet op het verkeerde been gezet door de verschrijving van de deurwaarder.

5.16. De in 5.8 besproken brochure heeft tot en met 16 september 2014 op de Nederlandstalige pagina's van de website van Ventraco gestaan. Na die datum was de brochure alleen via de Engelstalige pagina's van de website van Ventraco te benaderen. Ventraco bestrijdt voorts niet dat zij RheoFalt HP-EM vanaf 12 september tot 17 oktober 2014 op het Engelstalige deel van haar website heeft aangeboden. Gelet op deze omstandigheden is er voorshands sprake van een overtreding van het verbod in het vonnis van 5 september tussen 12 september en 17 oktober 2014. Daarmee heeft Ventraco tot het maximum van €150.000,- dwangsommen verbeurd. De slotsom is dat de stelling van Ventraco dat VWS dwangsommen executeert die niet zijn verbeurd, ongegrond is. Van misbruik van recht is derhalve geen sprake. Of Ventraco het verbod ook nog heeft overtreden door het aanbieden van RheoFalt AM of door het publiceren van een *Safety Data Sheet* voor RheoFalt HP-EM kan bij deze stand van zaken in het midden blijven.

Vorderingen gegrond op artikel 611d Rv

5.17. Ventraco heeft onderdeel II van haar eis gegrond op artikel 611d Rv. Dat er voor Ventraco een onmogelijkheid is in de zin van dat artikel om te voldoen aan het verbod, heeft zij echter geenszins aannemelijk gemaakt. Integendeel, Ventraco stelt zelf dat zij inmiddels alle handelingen heeft gestaakt die volgens VWS een overtreding van het verbod vormen. Van een situatie waarbij het redelijkerwijs niet mogelijk is om aan het verbod te voldoen is derhalve geen sprake. Reeds daarop stuit deze vordering af.

5.18. Ten overvloede wordt in dit verband nog overwogen dat de door Ventraco gewenste eisenwijziging van onderdeel II van het petitum haar om dezelfde reden niet had gebaat.

Proceskosten

5.19. Ventraco zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. VWS heeft begroting van de proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv gevorderd en opgegeven dat haar advocaatkosten en kosten voor een deskundige in conventie €6.508,- bedragen. Ventraco heeft deze opgave niet bestreden. Tezamen met het griffierecht begroot de rechtbank de kosten van VWS daarom op (€6.508,- + €608,- =) €7.116,-.

6. De beoordeling in reconventie

6.1. Aan de voorwaarde waaronder VWS haar eis in reconventie heeft ingesteld, is voldaan.

6.2. In het gegeven dat Ventraco tot het maximum van €150.000,- dwangsommen heeft verbeurd, ziet de voorzieningenrechter aanleiding dat maximum met €150.000,- te verhogen tot een cumulatief maximum van €300.000,-. Weliswaar stelt VWS niet dat Ventraco op dit moment nog de handelingen verricht waarvoor eerder dwangsommen zijn verbeurd, maar het bereiken van het maximum zou een vrijbrief kunnen vormen voor Ventraco om het verbod om indirect inbreuk te maken op het octrooi naast zich neer te leggen. De verhoging met €150.000,- acht de voorzieningenrechter voorlopig een voldoende prikkel om het verbod na te leven.

6.3. Ventraco zal in reconventie als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. VWS heeft begroting van de proceskostenveroordeling op de voet van artikel 1019h Rv gevorderd en opgegeven dat haar kosten in reconventie €580,- bedragen. Ventraco heeft die opgave niet bestreden zodat de proceskosten van VWS op dat bedrag worden begroot.

7. De beslissing

De voorzieningenrechter

in conventie

7.1. wijst de vorderingen af,

7.2. veroordeelt Ventraco in de proceskosten, aan de zijde van VWS tot op heden begroot op €7.116,-,

7.3. verklaart dit vonnis in conventie wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad,

in reconventie

7.4. bepaalt dat Ventraco, bij overtreding van het onder 7.1 van het vonnis van 5 september 2014 tussen partijen gewezen verbod, verdere dwangsommen zal verbeuren tot een maximum van nogmaals €150.000,-,

7.5. veroordeelt Ventraco in de proceskosten, aan de zijde van VWS tot op heden begroot op €580,-,

7.6. verklaart dit vonnis in reconventie tot zover uitvoerbaar bij voorraad:

7.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.M. Bus en in het openbaar uitgesproken op 9 januari 2015.